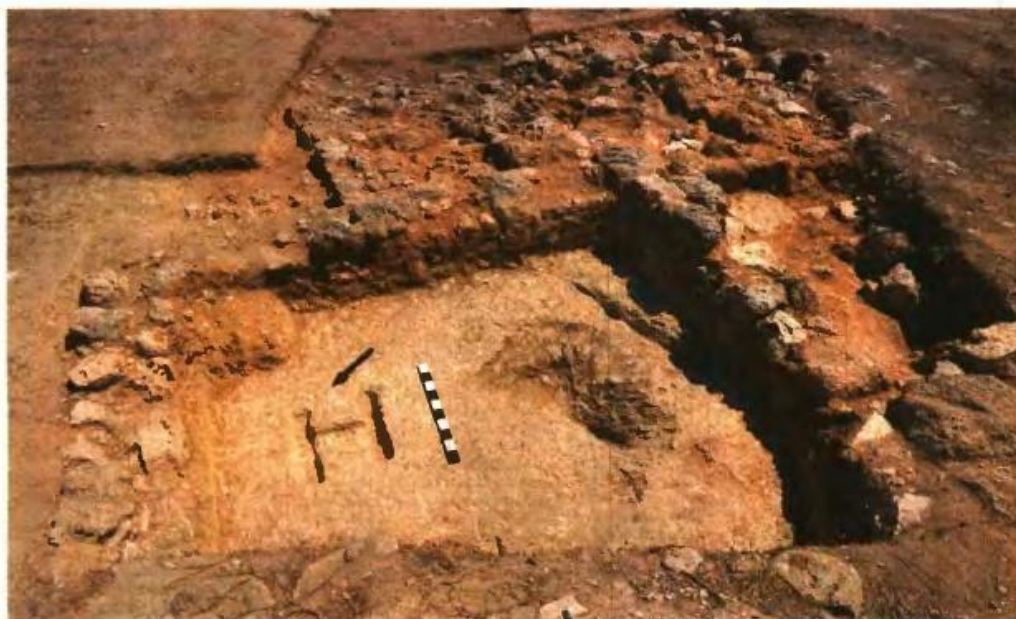

ΣΤΗΝ ΚΑΡΠΑΘΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 2.300 ΧΡΟΝΙΑ

Εβγαζαν λάδι από τον καρπό των σχίνων

Το ελαιοτριβείο της Ελληνιστικής Εποχής (323 π.Χ. – 31 π.Χ.), που ήρθε στο φως στην Κάρπαθο, είναι όμοιο με εκείνο που αποκάλυψαν αρχαιολόγοι το 1999 στις Κλαζομενές, νότια της Σμύρνης

«Στο φως» ελαιοτριβείο της Ελληνιστικής Εποχής που επεξεργαζόταν σκινόκαρπο, ενώ εντοπίστηκαν και ίχνη συνεχούς κατοίκησης για 7.000 χρόνια, στη θέση Κάταγρος Αφιάρτης του νησιού

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΡΙΑ ΡΙΤΖΑΛΕΟΥ

Ένα ελαιοτριβείο της Ελληνιστικής Εποχής (323 π.Χ. – 31 π.Χ.), που επεξεργαζόταν σκινόκαρπο, όμοιο με αυτό που αποκάλυψαν Τούρκοι αρχαιολόγοι το 1999 στις Κλαζομενές, νότια της Σμύρνης, έφερε στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη στην Κάρπαθο. Στη θέση Κάταγρος Αφιάρτης, στις νότιες ακτές του νησιού, η πανεπιστημιακή ανασκαφή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, με διευθυντή τον καθηγητή του Τμήματος Ιστορίας και Εθνολογίας, Μανόλη Μελά, εντόπισε ίχνη αδιάλειπτης κατοίκησης για 7.000 χρόνια, από τη νεολιθική εποχή, στα Μινωικά Χρόνια και μέχρι τα Ελληνιστικά και την Ελληνορωμαϊκή Εποχή.

Όπως είπε στο «Έθνος» ο κ. Μελάς, λόγω των δυνατών ανέμων στην Κάρπαθο δεν καλλιεργούνταν ελιές και οι κάτοικοι έβγαζαν το λάδι αξιοποιώντας τον καρπό των σχίνων. Η διαδικασία ήταν περίπλοκη, χρησιμοποιούνταν ένα μεγάλο ξύλινο δοκάρι, στην άκρη του οποίου υπήρχε μοχλός

συμπίεσης που συνέθλιβε τον σκινόκαρπο και από την ελαιοπάστα γινόταν ο διαχωρισμός του λαδιού.

«Η περιοχή έχει συνεχή κατοίκηση, όπως αποδεικνύει η πληθώρα της κεραμικής. Υπάρχουν μινωικά αγγεία, όπως αμφορείς και κύπελλα, για την πόση του κρασιού, άλλα για το μαγείρεμα και επιτραπέζια, καθώς επίσης και αποθηκευτικά. Κατά την καποινική του φάση και μέχρι το τέλος της αρχαιότητας καλλιεργούνταν γόνιμα χωράφια με αμπέλια, σιπρά, όσπρια».

Υπάρχουν μινωικά αγγεία για την πόση του κρασιού, άλλα για το μαγείρεμα και επιτραπέζια

ανέφερε ο κ. Μελάς και προσέθεσε: «Υπάρχουν ενδείξεις και για άλλους πόρους επιβίωσης, όπως η κτηνοτροφία, η ελαιοπαραγωγή από σκινόκαρπο, η μελισσοκομία, η αλιεία».

Η ομάδα του καθηγητή Μανόλη Μελά, ο οποίος κατάγεται από την Κάρπαθο, πραγματοποιεί ανασκαφές στο νησί τα τελευταία 15 χρόνια και φέτος ενισχύθηκε με αρχαιολόγους από τη Μεγάλη Βρετανία, την Ισπανία, την Τσεχία και την Αμερική. Μέχρι στιγμής έχουν εντοπιστεί 35 αρχαιολογικές θέσεις, ανάμεσά τους και μια ενδιαφέρουσα αλυκή της ρωμαϊκής εποχής.

Τα οικιστικά κατάλοιπα δείχνουν κατοίκηση σε διάφορες φάσεις, από τη Μινωική Εποχή μέχρι τους Υστερορωμαϊκούς Χρόνους, ενώ η κεραμική προσδιορίζει τις αγροτικές ασχολίες, την αναζήτηση της τροφής, την κατεργασία εργαλείων και την καθημερινότητα.

«Φέτος δόθηκε έμφαση σε αυτό που σήμερα αποκαλείται αρχαιολογία του τοπίου, δηλαδή στις διάφορες όψεις της συνολικής διαχρονικής εικόνας και δραστηριότητας εντός του υπό εξερεύνηση ευρύτερου και οριοθετημένου χώρου. Αφορά για την ακρίβεια το πλαίσιο όπου εντάσσονται τα αρχαιολογικά ευρήματα, προκειμένου αυτά να εξηγηθούν γεωγραφικά, πολιτισμικά, οικονομικά, ανθρωπολογικά, τελετουργικά, ιστορικά κ.α.», μας είπε ο κ. Μελάς.